

8 februari

“Rondom de troon vierentwintig tronen, en op die tronen waren vierentwintig oudsten gezeten”

Openbaring 4:4

Het is niet niks wat Johannes te zien krijgt. In deze verzen wordt beschreven wat wij straks ongetwijfeld ook te zien zullen krijgen. Paulus weet hierover te zeggen “ dat wat geen oog heeft gezien en in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen die Hem liefhebben” (1 Corinthe 2:9). Er is een plaats waar de gemeenschap met God wordt beleefd.

In het Oude Testament zien we daar een voorbeeld van. Wanneer we goed geluisterd hebben, dan lijkt veel van wat Johannes te zien kreeg op die dingen, die door de Israëlieten, gedurende de woestijnreis, in tijdelijke vorm in de tabernakel werden aangetroffen. In die tabernakel stonden achtenveertig met goud overtrokken planken op zilveren voetstukken. Dat zilver was de prijs die voor de verzoening van Israël was betaald.

De tabernakel bestond uit twee delen. In het heilige der heiligen, mocht slechts éénmaal per jaar de hogepriester komen. Met de kruisdood van de Heer scheurt het gordijn van boven naar beneden. Vanaf nu mogen de gelovigen toetreden tot het heilige der heiligen, de prijs voor verzoening is voldaan. De voorste ruimte verloor haar functie, van de 48 bleven er 24 over. Het oude testament leert dat er 24 priestergeslachten zijn. Priesters zaten niet op een troon, die was voor de koning, banken of stoelen komen we in de tabernakel of tempel dan ook niet tegen. Volgens de schrijver van de brief aan de Hebrëeën was het de Here Jezus die na Zijn offer, was gaan zitten aan de rechterhand van God. (Hebr. 10:12) Dat was het moment dat de priester niet meer hoefde te werken voor de verzoening van zonden.

Nu mogen de oudsten dus met Jezus zitten in de heilige aanwezigheid van God. Wij worden door Petrus een koninklijk priesterschap genoemd. Nu nog is onze roeping priesterlijk op te treden, straks na de opname zullen we met Christus op tronen zitten en regeren. Dan val je toch stil van verbazing en verwondering